

Giới thiệu Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ

Truyện Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ của tác giả Rike Yuna thuộc thể loại truyện teen. *năm xưa*

- Ngốc quá, tớ sẽ về thăm cậu nhá Huy Huy!

- hihhi nhanh về nhá!! Tớ sẽ đợi cậu, không bỏ cậu đâu thương Hân Hân lắm ^^

- Hứa đi nà - Cô bé cười tươi

- tớ giữ cái nợ này còn cậu giữ tấm ảnh tớ và cậu nhá- cậu bé vui vẻ nói

Thế là 2 ng trao đổi cho nhau.

Sau 10 năm xa cách cưới cùng cô cũng trở về, nhưng mọi chuyện không như cô nghĩ cậu đã thay đổi....

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Lý Khả Hân(cô)

Là một cô gái đáng yêu và tăng động

Mục đích của cô là trở về TP để tìm người con trai ấy.

Phạm Vũ Minh Huy (cậu)

Lạnh lùng, ít hòa đồng, cậu bị mất trí nhớ nên không biết lời hứa năm xưa của cậu và cô. Cậu yêu Nhi...

Nguyễn Thị Yến Nhi

Người yêu cậu và cũng là bn gái cậu rất ghét Hân... luôn muốn Hân đau lòng.

Huy không nhớ cô là ai? Mọi chuyện sẽ ra sao? Có lẽ cô sẽ bị sốc và rất đau... chúng ta cùng tìm hiểu nhá!!!

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: không nhận ra....

Ngày 2/12... hôm nay là ngày mà cô trở về thành phố... Phải, cô muốn trở về là vì cậu, vì cậu mà cô đã phải cố gắng đấu ngôi trường có tiếng ở nước Pháp này. Sau khi đã hoàn thành khóa học của mình, cô trở về thành phố... đúng như lời hứa của cậu và cô.....

Chuyến bay có vẻ rất nhanh, chớp mắt cô đã trở về... cô vui mừng nhìn tp, nơi mình sống đã thay đổi rất nhiều, không biết ba mẹ cô sao rồi, ngày mai cô sẽ về thăm liền ^^ ahii~ à đúng rồi còn cậu ấy nữa chứ, cô rút tấm ảnh trong túi sách ra, nhìn một lát rồi cười cười hạnh phúc ko biết cậu như thế nào rồi Huy^^? nói xong cô men theo con đường se se lạnh đến khách sạn để ngủ qua đêm...

Đang đi thì cô thấy có một người con trai đang đi cùng hướng với cô, tay cậu ta cầm một hộp quà đẹp ỏi là đẹp. Có gì đó rất lạ ở đây, cô cảm thấy ng con trai đang đi trước mặt cô là ng rất quen thuộc cực quen luôn !! Quen quá, hay lại hỏi cậu ta tên đi :)) nghĩ xong cô chạy lại đứng trước mặt cậu làm cậu có phần hơi ngạc nhiên Hửm? Cô ta là ai phiền phức! Cậu định bỏ đi thì cô nói to:

-Cậu kia!! Cậu là ai vậy!!

- cô khủng à! Cậu đó tôi hỏi cô á, đi đường rảnh lắm hay sao mà chặn tôi- cậu nói 1 cách lạnh lùng pha chút tức giận

- Cho tôi hỏi 1 câu được không ?

- Gì?

- Cậu tên gì vậy, tôi thấy cậu rất quen á- cô ngu ngơ hỏi trước mặt cậu

- Huy! Xin lỗi nhưng tôi không quen cô- cậu định bỏ đi thì tay cô nắm lại áo cậu.

- Có phải là Phạm Vũ Minh Huy không?!-- cô la to trong lòng rất hạnh phúc.

-sao... sao cô biết dc? - cậu ngạc nhiên

- Hân Hân nè, cậu không nhớ à:)) cô cười rồi ôm lấy cậu.

- Bỏ ra! - Cậu lớn tiếng đẩy cô mạnh ra đến nỗi cô té xuống đất tôi không quen cô, cô nhầm người rồi!

- Cậu... có giữ cái nơ không?

- Nơ nào? Tôi không biết! Phiền cô biến cho!-- cậu nói to từng chữ

-Ồ ...- tìm cô thất lại người con trai cô từng cố gắng chăm chỉ để học, hay cùng cô chơi, bây giờ trở về thì lại xua đuổi cô... lời hứa năm xưa cậu mang vào thùng rác hết rồi à.... sao cậu nhẫn tâm thế.....

- Ba cậu là Phạm Minh Vũ đúng không?-- cô cố gắng dò hỏi để chắc chắn đây không phải là ng cô tìm

-Đúng! Sao?

Đến đây cô tràn trề thất vọng,.... sao lại như thế nhỉ cô ngồi dậy phủ lớp bụi con dính trên quần áo rồi nói với chất giọng nghen ngào:

- Chắc tớ nhầm người xin lỗi cậu...- cô cúi gằm mặt xuống.

Từ xa có 1 cô gái xinh đẹp như thiên thần chạy đến...

- Huy ơi em ở đây~~~ cô gái kia vừa kêu vừa chạy đến cậu

- Nhi lại đây^^- cậu cười tươi và nói với cô gái kia

Cô nhìn cô gái ấy, cô nghĩ đây chắc là bn gái của cậu đây rồi, phải chăng cậu định tặng cô ấy món quà này.

- Ủa ai vậy anh? - Cô gái ngây thơ hỏi

- người ta lộn ng ấy mà- anh nhìn cô khinh bỉ

-ồh

Cậu lạ quá?? Sau 10 năm không có cô cậu bị sao vậy..? Cậu bé hoạt bát, quậy phá đâu rồi? Cậu lạnh lùng, ác độc thế? Cô thật ngốc mà.... lời hứa tận 10 năm ấy ai mà nhớ, chỉ mình cô mang hy vọng viên vông ấy thôi. Cô ngược mặt lên nhìn cậu nói:

- Huy cậu thực sự không nhớ tớ à? Thôi cũng không sao..... chúc cậu hạnh phúc...- cô nghen ngào cố gắng rặn từng chữ ra, nói xong cô quay đi... bóng lưng nhỏ nhắn cúi xuống ... có ai biết rằng đằng sau đó là cả một bầu trời nước mắt.....

Tìm cậu chợt nhói lên lạ thường... cậu nghĩ là không có gì mà phớt lờ qua... Nhi nhìn 1 cách khinh bỉ rồi quay sang nắm tay cậu đi.....

Buổi tối lạnh giá... một cô gái đang vừa đi vừa khóc trên con đường vắng vẻ... trời đột nhiên đổ mưa to... nặng trĩu từng hạt... như lòng cô.....

Ht chương 1

Chúc mn đọc vv :* ahilili iu lắm~~

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sáng sớm

1 con heo nường đang nằm ngủ li bì trên chiếc giường ấm áp kia... bỗng Rằm căn phòng rung chuyển làm m.n khắp nơi hoảng sợ. Đúng! Không ai khác đó chính là cô, cô lồm cồm bò dậy rên rĩ:

- Mới sáng sớm mà gặp chuyện gì đâu ko à, oappp~ cô ngáp 1 hơi rồi đi vào nhà vệ sinh. Hôm nay cô mặc khá bình thường, như thường lệ luôn là những bộ đồ năng động và dễ thương. Cô xuống quây tiếp khách để trả tiền và cùng chiếc vali về nhà ba mẹ. Cô rất vui và có lẽ chẳng nhớ gì chuyện hôm qua, vừa đi vừa hát, cô đã về tới nhà từ lúc nào. Ngược mặt lên, căn nhà vẫn như vậy không có gì khác biệt cô cười thật tươi rồi bấm chuông. Từ trong căn nhà có 1 ng phụ nữ trung niên bước ra, bà nhìn cô rồi từ bình thường sang ngạc nhiên, bà mở cửa thật nhanh ra chạy lại ôm lấy cô.

- Hân của mẹ mừng con đã về mẹ nhớ con quá!- bà khóc trong hạnh phúc.

- Hix hix mẹ ơi con nhớ mẹ lắm ahuhu- cô thút thút vừa khóc vừa cười.

-Nào ta cùng vào nhà con nhá- bà dắt tay cô vào nhà.

Căn phòng khách này vẫn như xưa, nó luôn sạch sẽ và không bụi bẩn. Cô bước tới bàn thờ của ba cô rồi cười nói:

-Papa con về rồi nè! Con nhớ papa và mẹ lắm hức... hức...

- Ba con chắc sẽ vui lắm đấy, ông ấy luôn bên ta mà ^^ . Con ngồi ghé đi mẹ có chuyện muốn nói.- bà tỏ vẻ nghiêm túc

-dạ chuyện gì mẹ?

- Ngày mai đi học nhá con iu=

-Hà! Mẹ đùa con à mới về mà đã hixx...

- Nghe lời mẹ, mẹ cho bánh socola nha- bà đưa hộp socola trc mặt cô

-Mẹ hứa rêu đấy! Vì socola con sẽ đi học

- Hí hí con mẹ ngoan quá==

Cả căn nhà rộn ràng tiếng 2 mẹ con.

Mọi chuyện sẽ ra sao? Cô sẽ gặp lại anh chứ? Nhi sẽ âm mưu gì?

---ht chương 2----

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

* Sáng sớm *

- Hân xuống ăn sáng con ơi- Mẹ cô đáp.

Lúc đó cô mới bò dậy lẩn vào nhà vệ sinh cá nhân.

- Buồn ngủ quá hôm nay đi học... mà thôi vì socola hix.- cô cố an ủi mình. Sau khi thay bộ đồ đồng phục học sinh xong cô bước xuống nhà thì mẹ cô đã ngồi đó ăn sáng. Mẹ cô mặc một bộ đồ rất chỉ là sang trọng, bà là chủ tịch của tập đoàn Lý là 1 người rất quyền lực nắm tất cả các mối quan hệ ở nhiều nước, 1 mình bà gánh tất cả chỉ vì ba cô đã mất vào năm cô 7 tuổi. Từ lúc đó mẹ con cô cố gắng mạnh mẽ và vượt qua nhiều khó khăn và thành công đến tận bây giờ, tuy giàu có nhưng mẹ con cô đều là người tốt luôn bình đẳng với mọi người. Đang chán chường vì sắp đi học cô vội nảy ra một ý hay, sau đó cô ngồi xuống bàn ăn.

- A! Mẹ tí đi học cho con chiếc xe đạp cũ mềm kia đi nhaa - cô cười nham hiểm.

- Hử? Có bác tài xế chở sao không đi mà đòi đi xem đạp? - bà nhìn cô với ánh mắt nghi ngờ.

- Hihi cho con đóng giả người nghèo chơi đi - cô cười bụm miệng khúc khích

- Ôi trời tưởng gì nguy hiểm lắm :))) ok mẹ sẽ gọi thầy hiệu trưởng trong hồ sơ không tiết lộ danh tính của con và con sẽ là 1 cô bé ở dưới quê mới lên :))) - bà cười ha ha rồi rút cái điện thoại hàng hiệu ra gọi.

- Ahihi mẹ con là nhất- cô cười như con khủng. (t/g: 2 mẹ con này cứ thích đùa:))))

- Xong rồi á! Đi học vui về nha con iuuuu- bà vẫy tay từ xa.

- Huuhuhu báii bai mẹ iuu- cô cũng leo lên chiếc xe đạp vẫy tay tạm biệt mẹ.

Thế là cô rời khỏi nhà, vừa chạy cô vừa hát nghĩ đến chuyện này kia. Cô lơ nghĩ đến anh! Tim cô lại nhói lần nữa! Cô sẽ quên anh! Anh là gì chứ! Ừ quên đi anh yêu người khác rồi! Nghĩ mãi từ lúc nào cô đã đến trường. Một ngôi trường đẹp và hoành tráng, đầu óc cô định thần lại trong đầu nghĩ* thôi thôi chuyện Huy bỏ qua đi nghĩ đến chuyện chơi cái đã hí hí* cô lon ton dắt xe vào trường mặc cho mọi người nhìn cô bàn tán rồi đến phòng hiệu trưởng. Lê lết đến tầng ba cô thở không ra hơi.

- Cố lên! Còn vài trăm mét nữa thôi...! A! kia rồi!- cô chạy nhanh như bay vào phòng hiệu trưởng. Cô mở cửa ra trong sự phấn khích thì *Rầm*

-ui da thằng nào đâm bà vậy!- cô rên rỉ ôm cái đầu

- Hừ ! Đám con gái thật phiền phức- người nào đó

Cô ngước đầu lên... là ... Huy! Cô như muốn vỡ òa ra thành trăm mảnh... anh kia... cô ngồi dậy và phải hét quần áo nhìn anh rồi bước ngang qua người anh không 1 lời nói. Anh nhìn cô bỗng thấy trái tim mình đau đau và muốn níu cô lại nhưng không được, anh chỉ nghĩ đó là cảm giác thoáng qua nên vội bước đi. Cô nhìn lại anh đôi mắt thừng thờ không cảm xúc, quên anh ta đi... anh ta có coi mày ra gì đâu Hân... mày thấy chưa.... anh ta nói mày phiền phức kia...

_____ chừng nào rảnh mình ra chap mới nhé <3 iuu nhiu<333

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

- Cháu là Lý Khả Hân hả? Lại đây ăn bánh nói chuyện. - giọng nói làm cắt đứt quãng khung cảnh đau thương. Cô ngạc nhiên quay lại nói:

- Dạ! - cô chạy lại ngồi vào chiếc ghế sofa kia.

- Mẹ con gọi cho ta là giấu hồ sơ của cháu đúng không?

- Dạ vâng ạ.

- Ok, đây là sơ đồ đến lớp cháu nhé là 10a1.

- Cảm ơn thầy nhiều. - cô nói xong rồi cầm bản sơ đồ bước ra khỏi phòng.

- AAAAA... sao Huy cậu không nhớ thứ chứ... đợi tớ, tớ sẽ khiến cậu nhớ tớ- cô vừa rửa thầm vừa đi đến lớp. Cuối cùng cũng đến, cô hít thở thật sâu rồi bước vào lớp. Lớp cực kì im lặng, học sinh ai cũng làm việc riêng của mình còn giáo viên thì ngồi ngủ* Woaa đây là ngôi trường danh tiếng sao? Tuyệt vời dữ* cô nghĩ trong đầu. Bà cô chợt tỉnh dậy thấy cô đang đứng trơ ở góc cửa, nhìn là biết ngay là học sinh mới, bà cô la to:

- Các em hãy dành ra vài phút nhìn lên cô à lộn nhìn lên bục giảng. - bà cô ra hiệu cho cô bước vào.

- AAAAAAAA học sinh mới kia bây là con gái đó

- Trời ai tưởng đầu mĩ nhân ai dè xấu òm..

- Nhỏ này không phải đối thủ của chúng ta dont care mấy chị em

Mọi người chê cô xấu vì trước khi đi học cô đã lục khắp phòng lấy 1 cặp kính dày cộm xấu xí đeo lên và để tóc mái ngố trong rất quê mùa, cô cười rất nham hiểm khi mọi người chê cười cô (T/g: chị này nguy hiểm zcl >>>hết chap 4>>>

Cmt để ta có động lực làm tiếp nhá<333

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: mọi người đừng đọc

- Ê ai cho cô ngồi chỗ tôi- Phong lên tiếng.
- Bậy rồi~ anh không nghe cô giáo nói hả, chỗ này cũng là của tôi chứ bộ- cô hậm hực nói.
- Cô lấy tư cách gì?
- Tư cách một đứa con gái ở quê mới lên! (T/g: chị này diễn sâu dữ!! hết chương 5)

Hơi ngắn xin lỗi nhé

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7

Chương 5 hình như bị gì á :(((

Mình sửa lại rồi :(

Chương 5

- Ê ai cho cô ngồi chỗ tôi- Phong lên tiếng.
- Bậy rồi~ anh không nghe cô giáo nói hả, chỗ này cũng là của tôi chứ bộ- cô hậm hực nói.
- Cô lấy tư cách gì?
- Tư cách một đứa con gái ở quê mới lên! (T/g: chị này diễn sâu dữ!! hết chương 5)

Hơi ngắn xin lỗi nhé

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8

Chương 5

- Ê ai cho cô ngồi chỗ tôi- Phong lên tiếng.
- Bậy rồi~ anh không nghe cô giáo nói hả, chỗ này cũng là của tôi chứ bộ- cô hậm hực nói.
- Cô lấy tư cách gì?
- Tư cách một đứa con gái ở quê mới lên! (T/g: chị này diễn sâu quá)
- Hahahahahaha, gì chứ?- cả lớp cười nháo nhào.
- Các em trật tự, còn Phong cho bạn Hân ngồi đi!- cô giáo nói

- Vậy thì chỗ này sẽ là của cô- Phong lấy thước kẻ phân chia tài sản cái bàn của mình.
 - Gì? Chỗ tui chút xíu vậy à- cô nhìn anh ánh mắt đầy căm hận.
 - Đưa nào làm lần chiếm đũa đó bị lấy 1 thứ của mình!- Phong cười nham hiểm
 - Hừ! OK!- cô ngồi vào bàn không thèm nhìn Phong.
 - Hahaha- Phong cười.
 - sao..? Cô ta làm Phong của tao cười hay thế? Tao làm còn không được- một người con gái ánh mắt đầy tức giận nhìn cô.
 - Xuân tỷ bình tĩnh, việc này cứ để em lo. Cứ để muội muội xử!- Muội muội nói.
 - Nghe em nói thì chị yên tâm rồi- Xuân tỷ chảnh chệ nói.
 - Hắt xì! Ai nói xấu mình vậy ta?- cô ngẩn ngơ lấy khăn lau mũi rồi nói
 - Do ăn ở... Tội Hân quá- Phong trêu ghẹo
 - Im đi ai cho mị láo toét- cô lấy cuốn vở đập vào mặt Phong, Phong ăn cả dầu vở tuyệt đẹp trên gương mặt nữ nam
 - Ôi~ thần linh ơi-Phong kêu réo trong vô vọng.
 - Hahaha- cô cười trong thắng lợi.
- Từ xa có người đang nhìn 2 bọn họ đùa vui vẻ mà lòng tức tối.
- Được rồi để coi cô sẽ làm gì tiếp nhỉ? Khả Hân!
- >>> hết chương 5>>>

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

* Giờ ra chơi *

- haizz... tới giờ ra chơi rồi, phải đi mua cái gì lót bụng thôi...- cô mệt mỏi lết xuống căn tin. Đang đi thì *BÙM* cô té ngã nhào xuống đất.
- Ui daaa... đau quá...- cô rên rĩ ôm cái mông tội nghiệp của mình.
- Bạn có sao không, xin lỗi bạn nhé, đưa tay đây mình đỡ bạn dậy- Một người con gái có mái tóc vàng tươi trong rất xinh đẹp, hình như là con lai thì phải.
- Cảm ơn bạn nhé!- cô ngồi dậy phủi bụi.
- À! Bạn tên gì thế nhỉ?
- Mình tên là Lý Khả Hân, còn bạn?
- Mình tên là Hiếu Vân rất vui được gặp bạn!- Hiếu Vân cười tươi ngậy ngát làm đám con trai gần đó bắn tim bùm chiu.
- Hìhìhì rất vui được gặp cậu, mình mới vào trường nên chẳng có ai chơi hết.- cô cười với Vân.
- Nhìn cậu trong toi tả quá, đi xuống căn tin mình bao cậu ăn!- Vân nắm tay cô lôi xuống căn tin
- Woaaa cậu nói là bao tớ hết đồng này sao? Nhiều quá đó chứ- cô trầm trồ vì trước mặt cô toàn là món ngon.
- Đúng vậy:)))
- Cảm ơn cậu tớ ăn đây!- cô nhanh tay lấy đũa gắp chiên lên và ăn như một con heo. Cô đâu để ý rằng có 3 người nào đó ngồi kế bàn.

- Eo ơi cô ta ăn bẩn thế, chẳng trách gì con nhà nghèo, Huy nhỉ?- Cô nàng ỡng ẹo ôm Huy rồi nói.

- Kệ người ta đi, có liên quan tới chúng ta đâu, Nhi Nhi.- Huy nhìn Nhi rồi trêu mếu bảo.

- Cái con này tao biết nè Huy! Con này tên Hân ngồi cùng bàn tao á- thằng cùng bàn lên tiếng.

Thật không may những lời nói ấy đã lan đến tai cô. *Hừm!! Phong muốn gây chuyện với chuy hả. Còn em Nhi kia cũng muốn gây chuyện hả* cô nghĩ trong đầu tức giận. Không kìm chế nổi mấy người kia nói xấu mình cô đứng phắt dậy.

- Ô... Chuyện gì vậy Hân- Vân ngẩn ngơ hỏi.

- Tớ đi giải quyết chút chuyện ấy mà- cô hùng hực bước sang bàn bên. Nhi thấy cô bước đến bàn mình rồi giọng điệu chảnh chệ, ngọt sớt vang lên:

- Ô! Cô thấy anh Huy của tôi đẹp trai quá, định qua đây cua hả, con nhà nghèo- Nhi nói rồi hất nước vào mặt cô.

- Cô... Cô dám....!- Cô đứng đó người ướt nhem nhẹp

- Nhi ơi... em có hơi quá tay đấy- Huy lên tiếng.

- Em thích!- Nhi ỡng ẹo nói.

Đó là Huy! Huy đang bên người con gái khác, là người con gái mà cô gặp hôm mới về nước đang trong tay với Huy! Tim cô lại nhói lên lần nữa! Nước mắt không tự chủ được nên đã chảy dài trên khuôn mặt nhỏ bé....

- Hahahaha, khóc rồi kìa- Nhi cười cợt, định lấy thêm ly nước hất vào mặt cô.

- DỪNG! - Huy tức giận nói

- Hả... ả... anh to tiếng với em- Nhi mặt như sắp khóc. Còn anh chẳng hiểu tại sao cứ muốn bảo vệ cô gái đang ướt nhẹp kia hơn là Nhi, cô gái đó mang cho anh cảm giác rất quen thuộc.

- Thôi để tao đưa Hân đi vào phòng y tế- Phong dẫn Hân đi.

- Đợi Vân nữa!- Vân chạy theo.

- Mấy người đó thật quá đáng!- Vân gay gắt nói

- Cô về lớp trước đi, để tôi lo hết cho- Phong hùng hổ nói

- Vậy tớ đi trước nha Hân- Vân đi về lớp.

- Cậu đi theo tôi làm gì!- cô nói mà nước mắt cứ chảy

- Muốn bảo vệ cô thôi, tại Nhi cũng quá đáng quá, không hiểu sao mà Huy yêu được mới hay.- Phong lắc đầu.

- Đi theo tôi.- Phong kéo cô vào phòng y tế.

- Ô...

- Ngồi xuống giường mau!- Phong bây giờ như một bảo mẫu.

- Tại sao chứ?

- Vì cô phải ngồi!

- Nhảm nhí

- Thua cô luôn á.... thôi gỡ kính ra lau mặt đi- Phong đưa cô chiếc khăn tay

- Không!

- Cứ gỡ ra đi

- không mà...!

Cả hai ngồi kéo kéo cái kính, bất chợt cái kính văng ra chỗ khác, khuôn mặt tuyệt mỹ bị lộ ra, nước mắt con vương vẫn trên khuôn mặt ấy, cô trông rất xinh đẹp còn hơn cả Nhi của Huy, Phong đứng hình vài giây rồi trầm trồ:

- Cô đây sao? Đeo kính vào nhìn xấu chết đi được, gỡ ra cho tiện hơn không.
- Tôi không thích!- cô lấy khăn lau mặt rồi tức giận lấy kính đeo vào rồi bước đi.
- Tôi đi đây!
- Bye cô

Khi cái bóng nhỏ bé ấy đã đi xa, Phong mới dờ dẩn nhìn vào cái cửa sổ đầy nắng ấy mà tìm đập thành thích.

- Cô ấy rất thú vị- Phong cười tươi, một nét cười như ánh mặt trời.

>>> hết chương 6 <<<<

Ủng hộ tác bằng cách cmr truyện nhé nếu thấy hay thì đề cử dùm tớ nhé @@ chúc mọi người đọc truyện vui vẻ! <333

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Âm mưu

Chương 7

- Ôi quần áo của mình - cô than vãn rồi vào nhà vệ sinh.

định bước vào nhà vệ sinh thì có một đám nữ sinh kéo cô ra, đứng trước mặt cô khoanh tay chạnh chọc nói:

- Này! Con kia ai cho mày quyền rũ Phong bọn tao.- người con gái kia gắt gỏng nói.
- Tôi theo Phong mấy người hỏi nào?
- Mày dám xạo à, xem đây!

* BÓP * đôi má trắng trẻo cô in lên vết đỏ hằn.

- Cô... cô dám...- nó tức giận nói
- Sao nào?- nhỏ ấy cười thích thú.
- Dừng lại! Muội muội vậy là đủ.- Từ xa Xuân Tỷ bước đến.
- Nhưng Tỷ ơi muội còn...- chưa kịp nói hết câu thì Xuân tỷ đã nói:
- Tao cảnh cáo mày nếu lại gần Phong nữa thì đừng trách tao làm gì.
- Hừ! Mấy người chỉ là cái lũ mới giàu được một tí mà đã kêu ca, cái thứ ăn bám cha mẹ ăn chơi, lo mà học kia kìa. Mặt mày thì trét cả tá son phấn. - Cô cười khinh bỉ.
- Mày dám được lắm. Muội đưa con dao cho tao! - Xuân tỷ tức tối
- Mày sẽ phải hối hận đấy! - Cô cười đùa cợt.
- Dạ! Dao đây tỷ.
- Hahaha, mặt mày đã xấu lắm rồi hay tao thêm vài vết nữa cho đẹp nhé~~ Ắ ta kêu đàn em nắm chặt tay cô lại rồi rút con dao ra... bỗng..
- Dừng!

Cô ngạc nhiên quay lại nhìn thấy anh... anh đến cứu cô sao? Trong lòng cô lằng lằng cái cảm giác hạnh phúc.

- Cái gì? Sao anh lại ở đây? Chuyện của bọn này liên quan gì đến anh? Chẳng lẽ mày quyền rũ luôn cả Huy của Nhi rồi sao- Ắ Xuân tỷ tức giận nói.

- Tôi không liên quan gì đến anh ta...- cô nói giọng buồn buồn.
- Hahaha tao sẽ rạch mặt mày, trả thù cho tao và cả Nhi, mày gan to lắm con ạ!- À Xuân cầm con dao quẹt một đường dài. Máu đỏ tươi chảy trên khuôn mặt mềm mại của cô... rất rất nhưng cô phải im lặng... nhẫn nhịn.
- Này tôi bảo dừng!- Huy giật con dao từ tay Xuân rồi xô cô ngã xuống nền đất.
- Anh điên rồi, đi thôi bây giờ sau tụi t sẽ tới tìm mày! Nhất định.- À Xuân đứng đánh bốp đi cùng đàn em.
- Này cô có sao không? - Anh hỏi 1 cách lo lắng.
- Anh không thấy mặt tui bị quẹt hã còn hỏi có sao không?
- À À xin lỗi- Anh bối rối nói.
- Thôi cảm ơn vì đã quan tâm - cô nói giọng nhỏ đi hẳn...
- Ủ, nè cầm rồi dán đi- Anh lấy trong túi ra miếng băng cá nhân.
- Ủ... - cô chạy vào nhà vệ sinh rửa mặt sát trùng rồi dán nó vào vết thương của mình, sau đó cô ra khỏi nhà vệ sinh.
- Hả? Sao anh còn ở đây, đứng đây sẽ bị coi là biến thái đó- cô trêu ghẹo cười.
- Kệ tôi, thích!
- Thôi mệt anh quá, tôi đi.- cô nói rồi bước đi, từ xa anh nhìn cô với ánh mắt cảm giác như là người bạn đã lâu không gặp, cảm giác vui vui khi được ở bên cô. Nhưng anh chẳng hiểu tại sao mình lại giúp cô nhỉ?
- Tại sao cậu ta lại bảo vệ mình, thương hại à, hừ!- cô bước đi về lớp với cái cảm xúc hỗn độn trong lòng.
- * Ở một nơi khác *
- Chị Nhi ơi! Bọn em phát hiện ra một tin
- Gì đó!- Nhi lạnh lùng hỏi
- Đây thưa chị, đây là tấm ảnh tụi em chụp được.- Nhi nhìn tấm ảnh trở mắt kính ngạc rồi chuyển sang giận dữ, trong bức ảnh.... anh đưa cô miếng băng cá nhân.
- Con nhỏ đó dám quyến rũ Huy của tao ư! nó tới số rồi.- nói rồi Nhi vút tung tấm ảnh vào thùng rác.
- Dạ thưa... chị Nhi có thể cho bọn em làm đàn em chị được không?- người lên giọng đó không ai khác là Xuân Tỷ và Muội muội.
- Các người cũng rất hữu ích, được! Mau đi tìm thông tin về cô ta cho tôi.- Nhi lạnh lùng quát, ánh mắt khiến ai cũng phải run sợ phục tùng.
- Để rồi coi, cô sẽ làm được gì, kiến con- À ta dập nát con kiến nhỏ bé dưới chân mình, miệng nở lên nụ cười cực nham hiểm.

>>> Hết chương 7>>>>

Mọi người ủng hộ tớ bằng cách cmt nếu hay thì đề cử dùm Rika nhé :)))

CHÚC MỌI NGƯỜI ĐỌC VUI VẺ=))))

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Đùa với tôi? Cô làm rồi Thiên Vũ Trân!

Vừa bước vào lớp mọi người đã nhìn cô với ánh mắt khinh thường, cô chả mấy quan tâm mà về chỗ ngồi của mình yên vị.

- Ô, kìa bạn Hân bị chị Nhi tạt ướt hết rồi. Tội quá.. mà thôi đó cũng do bạn ấy.. ai biểu quyến rũ 2 hotboy chi sất!- Nữ sinh 1
- Phải ha!- Nữ sinh 2

- Xấu xí còn bài đặt.- Nam sinh 1

- Hahahahahaha- Cả lớp cười mọi ánh mắt đều nhìn cô một cách khinh thường.

Cô nhìn bọn họ, khóe miệng nhếch lên đường cong hoàn hảo:

- Diễn là phải diễn cho tới trót chứ- hiện giờ cô chắc khác gì một con quỷ quyền lực đang trốn dưới lớp vỏ cô gái nghèo.

- Nay cả lớp im lặng học bài- Bà cô giáo này giờ bị bỏ rơi toàn tập lên tiếng. Mọi người bỗng chốc im lặng quay lại công việc của họ. Vài tiếng trôi qua, cuối cùng đã hết giờ học mọi người đều ra về, tất nhiên là cô cũng vậy. Đang chuẩn bị dắt xe đạp ra mà có một đám nữ sinh vây quanh cô, đưa thì cầm cây, mã tấu, dao các thứ... trong số đó 1 người con gái lên tiếng:

- Tụi tao là fan của anh Phong và Huy! Nghe nói mày muốn quyến rũ họ? Mày gan trời lắm con khốn ạ!

- Tôi không hề quyến rũ họ, là do họ từ tìm đến.- giọng cô không chút sợ hãi.

- Mày dám!- À ta vung tay tát cô cái đau điếng, rồi cười ha hả, không để cô phản kháng ả liền nắm tóc cô kéo vào mặt mình:

- Đây là lời cảnh cáo cuối cùng! Nếu mày mà dám thì đừng trách tao!- À ta thả tóc cô ra, rồi bước đi.

- Dừng lại.- cô kêu ả giọng không nhẹ cũng chẳng nặng.

- Cái gì? Sợ rồi à?- À ta đùa cợt. Cô ghé sát tai ả ta rồi nói:

- Thiên Vũ Trần, tôi biết tên cô rồi! Ngày mai chuẩn bị tâm lý, có CHUYỆN VUI SẮP TỚI VỚI CẢ GIA ĐÌNH CÔ.- cô nói rồi bước đi, khóe môi anh đào nhếch lên nụ cười gian xảo và tà độc, đã đụng tới cô thì đừng trách cô độc ác.

- Con nhà nghèo như mày dám đụng tới tao? Ôi tao sợ quá- À ông ọo diễn trò.

(Ở một nơi xa)

- Hay hay- Nhi đang vỗ tay và thích thú

- Cô cũng rất thú vị đấy Khả Hân, chưa tới màn hay nhất để tôi nhúng tay vào đâu.- Nhi cười thích thú.

Cô lặng lẽ đi ra khỏi trường mặc cho chiếc xe đạp tội nghiệp đang đợi chủ, cô mặc kệ, tốt nhất là đi xa trường 1 tí rồi gọi taxi về. Khoảng 6h cô mới về tới nhà, mẹ cô vội vàng chạy đến ôm chầm lấy cô hỏi than đủ thứ:

- Hân ơi hôm nay đi học vui không con? Ôi ôi sao quần áo ướt vậy nè thôi lên phòng đi, mẹ chuẩn bị bữa tối.

- Dạ vâng ạ.- nói rồi cô lên lầu, sau khi tắm rửa xong cô gọi cho ai đó rồi nói:

- Điều tra cho tôi Thiên Vũ Trần, làm sao thì làm ngày mai phải cho cả nhà cô ta phải ra đường, sống không bằng chết!- cô cười khinh bỉ.

- Vâng thưa cô.- bên đầu dây kia vọng lại

- Hừ, muốn chơi với tôi? Đâu có dễ? Thiên Vũ Trần?- nói rồi cô xuống nhà ăn tối.

Hết chương 8

Hay thì cmt hoặc đề cử giúp Rika * cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Hồi ức

- Hôm nay đi học vui không con? - mẹ cô hỏi rồi gấp đồ ăn cho cô.

- Dạ Khá là vui.- cô cười

- Vậy là tốt. Mẹ tưởng con đòi chuyển đi nữa chứ. - Bà thờ phào nhẹ nhõm
- Con không tới mức đó đâu ạ, nè mẹ ăn cái này đi ngon lắm đó.
- Cảm ơn con gái.

Cuộc trò chuyện giữa hai mẹ con rất ấm cúng và hạnh phúc.

Sau khi ăn cô bước lên lầu, vào căn phòng của mình cô nhìn thấy cái tấm ảnh năm đó của cô và cậu đang yên vị trên cái bàn học, nó vẫn luôn sạch bóng cho dù cô đã đi khá nhiều năm, có lẽ dì Hoa luôn lau nó. Cô nhìn tấm ảnh.

___ hồi ức ___

- Ê tên Huy láo cá kia đứng lại!
- Haha đồ mi bắt được ta
- Nói rồi nhá
- Nói rồi đó có giỏi thì bắt bốn thiếu gia đi. Hahaha.

Sau lúc đó hai đứa trẻ ấy đi nhau khắp nơi tiếng nói cười vang mãi khắp khu vườn, thật trong trẻo và ấm áp.

- Phù... hừ... sao cậu nhanh thế đứng lại cái coi.
- Phù.. Phù... cậu cũng đâu kém chạy nhanh ghê luôn á..
- Mệt quá... nghỉ xù đi.
- Ủ... ừ ý kiến hay đấy.
- Ê cái máy ảnh đẹp đẹp kia của ai vậy Hân.
- Của ba tớ á, chụp vài tấm chơi không- cô bé cười mà mãnh.
- Okk làm thử coi tài năng ăn ảnh của tụi mình đến đâu.

2 đứa ngồi loay hoay 1 hồi thì cuối cùng cũng xong.

- Tớ cài 10 giây rồi á.
- Nhanh nhanh má.
- Ok ok . - cô bé chạy lại.

1s..2s...3s...

- Tóc cậu dính gì kia Huy.
- Đầu?
- Nè
- Cảm ơn nha hi hi.
- Có gì đâu còn 3s nữa thôi cười lên nào!

9s....10s..

- cùng cười nào!- 2 đứa trẻ nhe răng cười toe toét.

Clack (tiếng máy ảnh)

- Xong rồi kìa lại đây xem.

- Tấm này đẹp quá, tớ sẽ lấy nó đi làm khung.

- Được đó hihi.

_____ kết thúc hồi ức _____

- Chẳng phải nó đã là quá khứ rồi sao? Thật nhảm nhí đã qua rồi thì làm lại được đâu nhĩ- cô mỉm cười về mặt đau đớn

_____ hết chương 9 _____

Bạn đang đọc truyện *Tự Em Sẽ Mạnh Mẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.